

Sygn. akt: I 1 C 1407/15 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Gdyni I Wydział Cywilny Sekcja d/s rozpoznawanych w postępowaniu uproszczonym
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Kokowska-Kuternoga

Protokolant: sekr. sądowy Marta Bona

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2015 r. w Gdyni

sprawy z powództwa J. K.

przeciwko G. K.

o zapłatę

I Oddala powództwo w całości;

II Ustala koszty postępowania na kwotę 647,00 złotych, w tym 600,00 złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego;

III Ustalonymi w pkt II kosztami obciąża powoda i zasądza od J. K. na rzecz pozwanego G. K. kwotę 600,00zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego .

UZASADNIENIE

Powód J. K. wniósł pozew o zapłatę kwoty 1505, 35 zł na którą składa się: zapłacona pozwanemu kwota 1082, 40 zł za usługę naprawy sterownika wraz z holowaniem i diagnostyką oraz kwota 155, 35 zł za diagnostykę z dnia 26.2.2015r z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu przeciwko pozwanemu G. K.. Ponadto wniósł o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

Powód w uzasadnieniu wskazał, że 7.8.2014 r. zawarł z pozwanym umowę ustną na naprawę samochodu O. (...) nr rej. (...) z terminem wykonania w ciągu kilku dni za cenę 1350 zł. Powód oświadczył, że umawiał się z pozwanym na usunięcie usterki polegającej na tym, że samochód gaśnie i szarpie. Pozwany wykonał naprawę samochodu powoda, a powód zapłacił mu za to. Następnego dnia po odebraniu samochodu tj. 19.8.2014r powód stwierdził istnienie tych samych usterek .

W związku z powyższym zażądał od pozwanego naprawy w/w usterek w ramach reklamacji, na co pozwany nie wyraził zgody i w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód J. K. zawarł w dniu 7.8.2014r umowę ustną z pozwanym G. K. o wykonanie naprawy samochodu marki O. (...) nr rej. (...) rocznik 1998 w średnim stanie technicznym; termin wykonania - kilka dni, de facto w dniu 18.8.2014r samochód był odebrany; cena naprawy to kwota 1350 zł -zapłacona przy odbiorze samochodu.

Dowód: bezsporne, a nadto: zeznania stron na nośniku k. 70-71, faktury k. 14-17

G. K. przetransportował samochód J. K. na lawecie do siedziby świadka T. K. celem zdiagnozowania usterki ; ustalono podczas diagnozy , że przyczyną gaśnięcia i rwania jest usterka sterownika pompy paliwowej . Świadek T. K. wystawił fakturę za swoją pracę. G. K. kazał więc wymontować sterownik pompy paliwowej w pojeździe J. K., następnie zawiózł tę część do warsztatu świadka K. S., który naprawił ten sterownik; wystawił fakturę za swoją pracę; następnie część została zamontowana z powrotem w samochodzie V. nr rej (...)

Dowód: bezsporne, ponadto : zeznania świadka T. K. na nośniku - k.69-70, zeznania świadka K. S. k 68-69 na nośniku, zeznania stron k. 70-71 na nośniku, faktury k. 14-17

Po odebraniu w/w samochodu w dniu 19.8.2014r powód J. K. stwierdził, że mimo, iż wyjechał z warsztatu G. K. samodzielnie i samochód był sprawny, to zaczął gasnąć i rwać, jak przedtem ,wobec czego zgłosił reklamację i zażądał naprawy w ramach uiszczonej ceny. Pozwany odmówił. Powód zgłosił więc sprawę do Miejskiego Rzecznika Konsumentów w G. w dniu 18.9.2014r, a wobec nieuznania reklamacji przez G. K. - do Polubownego Sądu Konsumentckiego w G.. Na skutek korespondencji pozwanego z w/w rzecznikiem po zgłoszeniu sprawy przez powoda, pozwany nadal odmówił uznania reklamacji stwierdzając, że usterka aktualnie występująca w samochodzie J. K., chociaż podobna w objawach nie jest skutkiem wadliwej naprawy, ale kolejnej awarii innej części.

Dowód: bezsporne, nadto zeznania świadka T. K. na nośniku - k.69-70, zeznania świadka K. S. k 68-69 zeznania stron k 96-9, zgłoszenie reklamacyjne (k.18-22, 24-28)

Naprawa została wykonana przez pozwanego zgodnie z diagnozą wykonaną przez kooperantów pozwanego i naprawiona część jest sprawna do dziś. Powód wiedząc o tym nie zlecił G. K. naprawy samochodu w zakresie następnej usterki, tylko żądał naprawy tej nowej usterki w ramach zapłaconej wcześniej ceny. Dokonał zlecenia serwisowego w dniu 16.2.2015r do firmy (...) w S. celem zdiagnozowania usterki i zapłacił za to 155 , 35 zł. Ostatecznie w sierpniu 2015r J. K. sprzedał ten samochód, a nabywca , świadek Z. W. (1), wymienił tylko świece żarowe i zawór elektroniczny za ok. 80 zł i samochód był sprawny;

Dowód: zeznania świadka Z. W., k. 72-3 na nośniku, zeznania stron, k. 70-71 na nośniku

Sąd zważył co następuje:

Po analizie akt sprawy i zebranego materiału dowodowego, roszczenie powoda uznać należy za niezasadne i nie zasługujące na uwzględnienie. Sąd stwierdził, że zebrane w sprawie dowody, zeznania świadków oraz stron, a także dokumenty, na podstawie których Sąd ustalił stan faktyczny, posiadają walor prawdziwości i wiarygodności.

Sąd oparł przede wszystkim swoje stanowisko w sprawie na zeznaniach świadków oraz pozwanego i powoda. Wszystkie te zeznania są wyczerpujące, zawierają szczegółowy opis przebiegu zdarzeń i są ze sobą spójne ,logiczne, tworzą ustalony przez Sąd stan faktyczny.

Sąd stwierdził, że zeznania świadków T. K., K. S., Z. W. (1) są potwierdzone stanowiskiem wyrażonym w zeznaniach przez pozwanego i powoda oraz dokumentami załączonymi do pozwu i odpowiedzi na pozew, a także zgodne z korespondencją stron z Rzecznikiem Konsumenta i Polubownym Sądem Konsumentckim.

Zatem Sąd w pełni dał wiarę zeznaniom wszystkich świadków i stron. One stanowią w przeważającej mierze podstawę rozstrzygnięcia sporu. Sąd kierował się głównie tymi dowodami w zakresie ustalenia , czy nastąpiła wada w wykonaniu zamówionej naprawy samochodu.

Sąd stwierdził, że zeznania stron pokrywają się ze sobą i z zeznaniami świadków. Zeznania powoda nie są sprzeczne z pozostałymi zeznaniami złożonymi w tej sprawie. Żadna ze stron nie kwestionowała prawdziwości przedstawionych w sprawie kserokopii dokumentów.

Spór między stronami dotyczył kwestii , czy pozwany wykonał niezgodnie ze zleceniem powoda naprawę samochodu. Podnieść należy, że powód z całą stanowczością negował prawidłowość wykonania twierdząc, iż jego intencja było

zlecenia samochodu, tak, aby jeździł a pozwany wykonał naprawę tylko jednej części, więc niezgodnie z nimi. Poza tym powód w ogóle kwestionował fakt, że pozwany naprawił sterownik pompy paliwowej. Jednakże tu, zeznania świadka K. S., który tę część naprawiał są jednoznaczne i brak jest podstaw, zdaniem Sądu aby odmówić im wiary. Tak więc Sąd przyjął, że naprawa tej części miała miejsce i część ta została naprawiona skutecznie, co potwierdza świadek Z. W. (1), nabywca samochodu, w swoich zeznaniach - wg stanu technicznego samochodu z sierpnia 2015r - daty nabycia sterownik pompy był sprawny.

Zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. W świetle jednoznacznego brzmienia art. 232 k.p.c., to strony są obowiązane wskazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Podkreślał to również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 1998.12.15 I CKN 944/7 Prok. i Pr. 1999/11-12/38 w którym stwierdził, iż kontrydiktoryjność procesu cywilnego wymaga, aby strony wskazywały dowody dla wykazania swoich twierdzeń. Bierność strony w tym zakresie nie zobowiązuje sądu - poza wyjątkowymi przypadkami - do prowadzenia dowodów z urzędu. (...)

Powód wnioskował o sporządzenie opinii przez biegłego sądowego na okoliczność niewykonania naprawy sterownika poprawnie. Opinia nie wyjaśniłaby wątpliwości w tym zakresie biorąc pod uwagę fakt, że nie można mówić o wadzie usługi wykonanej przez pozwanego. Należy podkreślić, że powód nie zrozumiał istoty funkcjonowania warsztatów. Z doświadczenia życiowego powszechnie wiadomo, że powszechnie stosowaną jest praktyka, że jeżeli w trakcie naprawy lub po niej ujawni się kolejna usterka, naprawa jej to kolejna umowa i kolejna zapłata, ewentualnie plus koszt części i diagnozy przyczyny usterki. Powód nie przedstawił dowodów w tej sprawie wykazujących, że pozwany nie naprawił w ogóle lub wadliwie sterownik pompy paliwowej. Powód przyznał sam w swoich zeznaniach, że nie interesowało go, dlaczego samochód "nie pali", tylko wymagał od pozwanego, aby ten "to naprawił" w ramach reklamacji za darmo, cokolwiek to było. Trudno sobie wyobrazić sytuację, że pozwany bez konsultacji z powodem dokonuje naprawy lub poszerza zakres naprawy.

Powód w żaden sposób nie wykazał swych twierdzeń w zakresie wadliwości naprawy sterownika pompy, ani nie wykazał, żeby umawiał się z pozwanym w tej sposób, że naprawi, cokolwiek się okaże.

Art. 6271. Do umowy zawartej, w zakresie działalności przedsiębiorstwa przyjmującego zamówienie, z osobą fizyczną, która zamawia dzieło, będące rzeczą ruchomą, w celu niezwiązanym z jej działalnością gospodarczą ani zawodową, stosuje się odpowiednio przepisy o sprzedaży konsumenckiej. W niniejszej sprawie, zawarcie umowy miało miejsce przed 25.12.2014r, więc w brzmieniu dotychczasowym.

Przepisy ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. ***o szczególnych warunkach sprzedaży konsumenckiej oraz o zmianie Kodeksu cywilnego w art. 3 i 4 w brzmieniu dotychczasowym stanowią :***"**art. 3.** (1)

1. Sprzedawca dokonujący sprzedaży w Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany udzielić kupującemu jasnych, zrozumiałych i niewprowadzających w błąd informacji, wystarczających do prawidłowego i pełnego korzystania ze sprzedanego towaru konsumpcyjnego. W szczególności należy podać: nazwę towaru, określenie producenta lub importera, znak zgodności wymagany przez odrębne przepisy, informacje o dopuszczeniu do obrotu w Rzeczypospolitej Polskiej oraz, stosownie do rodzaju towaru, określenie jego energochłonności, a także inne dane wskazane w odrębnych przepisach.

2. Informacje, o których mowa w ust. 1, powinny znajdować się na towarze konsumpcyjnym lub być z nim trwale połączone, w przypadku gdy towar jest sprzedawany w opakowaniu jednostkowym lub w zestawie. W pozostałych przypadkach sprzedawca jest obowiązany umieścić w miejscu sprzedaży towaru informację, która może zostać ograniczona do nazwy towaru i jego głównej cechy użytkowej oraz wskazania producenta lub importera.

3. Sprzedawca jest obowiązany zapewnić w miejscu sprzedaży odpowiednie warunki techniczno-organizacyjne umożliwiające dokonanie wyboru towaru konsumpcyjnego i sprawdzenie jego jakości, kompletności oraz funkcjonowania głównych mechanizmów i podstawowych podzespołów.

4. Na żądanie kupującego sprzedawca jest obowiązany wyjaśnić znaczenie poszczególnych postanowień umowy.
5. Sprzedawca jest obowiązany wydać kupującemu wraz z towarem konsumpcyjnym wszystkie elementy jego wyposażenia oraz instrukcje obsługi, konserwacji i inne dokumenty wymagane przez odrębne przepisy.
6. Informacje lub dokumenty, o których mowa w ust.1 i 5, powinny być sporządzone w języku polskim lub, o ile rodzaj informacji na to pozwala, w powszechnie zrozumiałej formie graficznej. Wymogu używania języka polskiego nie stosuje się do nazw własnych, znaków towarowych, nazw handlowych, oznaczeń pochodzenia towarów oraz zwyczajowo stosowanej terminologii naukowej i technicznej.

art. 4. 1. Sprzedawca odpowiada wobec kupującego, jeżeli towar konsumpcyjny w chwili jego wydania jest niezgodny z umową; w przypadku stwierdzenia niezgodności przed upływem sześciu miesięcy od wydania towaru domniemywa się, że istniała ona w chwili wydania.

2. W przypadku indywidualnego uzgadniania właściwości towaru konsumpcyjnego domniemywa się, że jest on zgodny z umową, jeżeli odpowiada podanemu przez sprzedawcę opisowi lub ma cechy okazanej kupującemu próbki albo wzoru, a także gdy nadaje się do celu określonego przez kupującego przy zawarciu umowy, chyba że sprzedawca zgłosił zastrzeżenia co do takiego przeznaczenia towaru.

3. W przypadkach nieobjętych ust. 2 domniemywa się, że towar konsumpcyjny jest zgodny z umową, jeżeli nadaje się do celu, do jakiego tego rodzaju towar jest zwykle używany, oraz gdy jego właściwości odpowiadają właściwościom cechującym towar tego rodzaju. Takie samo domniemanie przyjmuje się, gdy towar odpowiada oczekiwaniom dotyczącym towaru tego rodzaju, opartym na składanych publicznie zapewnieniach sprzedawcy, producenta lub jego przedstawiciela; w szczególności uwzględnia się zapewnienia, wyrażone w oznakowaniu towaru lub reklamie, odnoszące się do właściwości towaru, w tym także terminu, w jakim towar ma je zachować.

4. Na równi z zapewnieniem producenta traktuje się zapewnienie osoby, która wprowadza towar konsumpcyjny do obrotu krajowego w zakresie działalności swojego przedsiębiorstwa, oraz osoby, która podaje się za producenta przez umieszczenie na towarze swojej nazwy, znaku towarowego lub innego oznaczenia odróżniającego."

Sąd dał wiarę twierdzeniom wszystkich świadków i pozwanego, w zakresie zawarcia informacji ustnie o zakresie zleconej naprawy tj. sterownika, którego awarię wykazała diagnostyka komputerowa przeprowadzona przez świadka T. K.. Zeznania te potwierdzają się z zebranim w sprawie materiałem dowodowym. Świadek ten wskazał też, że jest to częsta usterka w/w samochodów.

Powód w sprawie wywodził skutki prawne z art. 8 wyżej wskazanej ustawy, wnosząc o zapłatę kwoty 1505 , 35 zł , na którą składa się: zapłacona kwota 1082, 40 zł za usługę naprawy sterownika wraz z holowaniem i diagnostyka oraz kwota 155, 35 zł za diagnostykę z dnia 26.2.2015r. Zgodnie z art. 8 ww ustawy, jeżeli towar konsumpcyjny jest niezgodny z umową, kupujący może żądać doprowadzenia go do stanu zgodnego z umową przez nieodpłatną naprawę albo wymianę na nowy, chyba że naprawa albo wymiana są niemożliwe lub wymagają nadmiernych kosztów. Przy ocenie nadmierności kosztów uwzględnia się wartość towaru zgodnego z umową oraz rodzaj i stopień stwierdzonej niezgodności, a także bierze się pod uwagę niedogodności, na jakie naraziłby kupującego inny sposób zaspokojenia.

Powyżej wskazane uprawnienia kupującego mają charakter zasadniczy. Skorzystanie natomiast przez kupującego z uprawnienia do żądania obniżenia ceny lub z prawa odstąpienia od umowy ma charakter wyjątku i jest uwarunkowane szeregami okoliczności (najczęściej niezależnych od kupującego).

Zgodnie z brzmieniem tego przepisu by móc dokonać odstąpienia od umowy musiałoby jej wykonanie być niezgodne z treścią umowy, jednakże powód nie wykazał takiej okoliczności.

Mając na uwadze powyższe rozważania Sąd oddalił powództwo jako niezasadne i nie zasługujące na uwzględnienie.

Biorąc pod uwagę powyższą okoliczność, o kosztach postępowania Sąd orzekł w wyroku zgodnie z treścią art. 108 § 1 k.p.c. w z art. 98 § 1 k.p.c., przy uwzględnieniu zasady odpowiedzialności za wynik procesu. Wobec tego, że w niniejszej sprawie to powód jest osobą przegrywającą proces, to na nim spoczywa ciężar poniesienia kosztów procesu.

Zatem o kosztach postępowania w tej sprawie Sąd orzekł w pkt II i III wyroku w ten sposób, iż kosztami procesu w wysokości 647 zł / 30 zł opłata od pozwu, 17 zł opłata od pełnomocnictwa, 600 zł zastępstwo procesowe/obciążył powoda i zasądził od niego na rzecz pozwanego zwrot kosztów zastępstwa procesowego zgodnie z § 6 pkt 3 w zw. z § 2 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm.) .